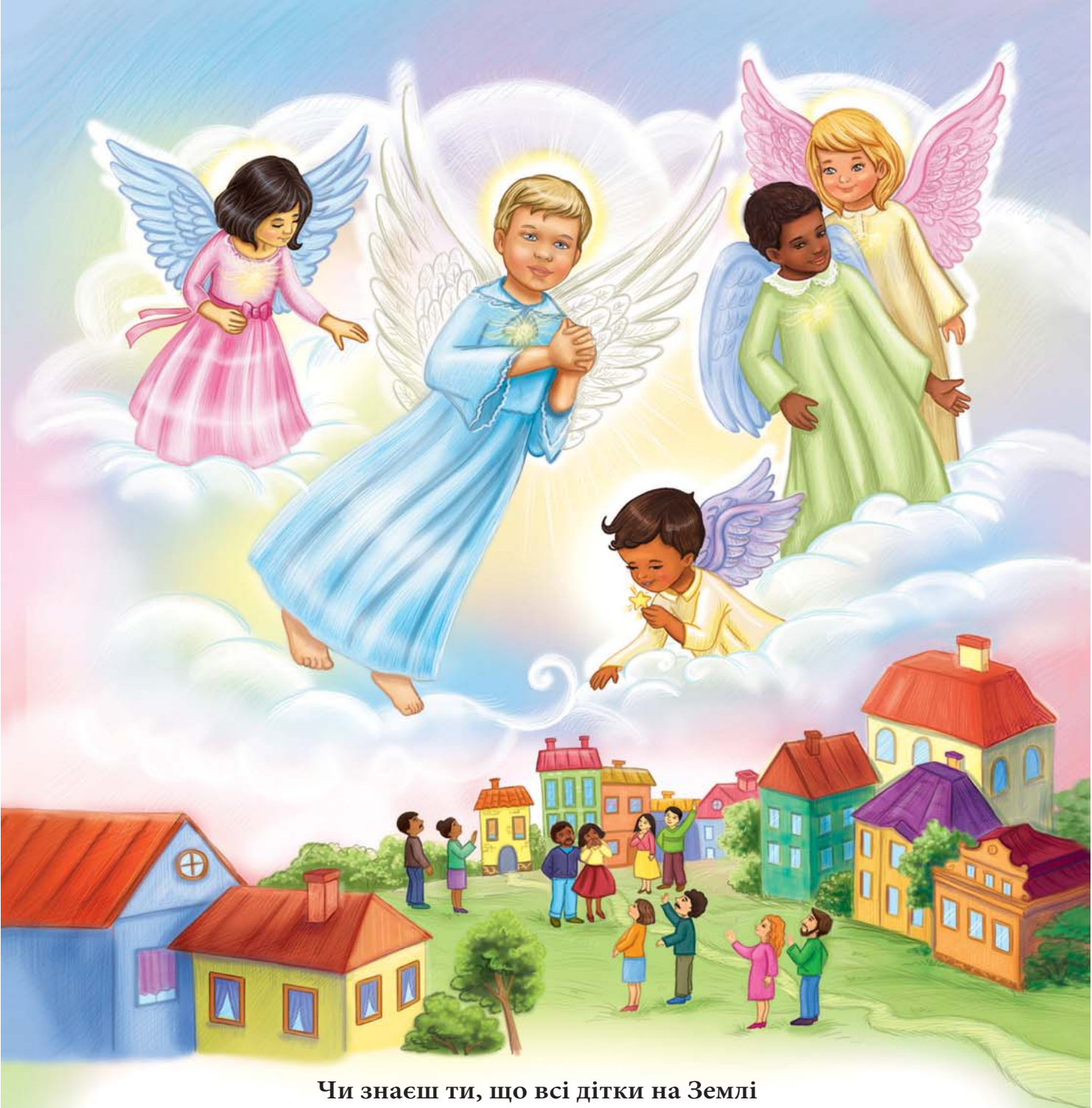

Сергій Криворучко

Янгол Андрішко

ДІДУСЕВА ВЕЧІРНЯ КАЗОЧКА

Чи знаєш ти, що всі дітки на Землі народжуються маленькими янголами з непомітними для звичайного ока легкими крилами за спиною? Господь наповнює душі всіх немовлят величезним коханням і запалює в їхніх серцях маленькі сонечка добра, які сяють своїми незліченними ніжними промінчиками, зігріваючи теплом усіх рідних. Ось чому в усьому світі дорослі так кохають усіх дітлахів. Отак колись у одній з північних країн світу в невеличкому затишному містечку, де жили дуже добрі і надзвичайно дружні люди, народився маленький янгол – блакитноокий світло-русявий хлопчик, якого назвали Андрійком.

Андрійко з дитинства був безмежно сильний духом, неймовірно хоробрим та дивовижно мужнім. Він завжди невтомно захищав слабких і приходив на допомогу стражденним. Усі в містечку дуже любили Андрійка і він дарував кожному своє щире кохання і турботу як справжній янгол, піклуючись про малечу й опікуючись старшими. Серця людей у містечку палали променями кохання, а душі були сповнені благодаттю добра. Містечко жило своїм щасливим та веселим життям. Ніщо не віщувало біди.

Але дізналась про таке благодатне містечко зла чаклунка Евіл, яка завжди заздрила щастю добрих людей. І вирішила вона загасити вогонь кохання в світлих серцях людей і поселити в їхніх душах злобу. Евіл була неймовірно підступною – вона оберталася на привітну й турботливу жінку, входила в довір'я добрих людей, а далі починала потроху вселяти в їхні душі лихо, намагаючись пересварити мешканців між собою, нашіптуючи людям злу неправду один про одного. Зла чаклунка вчила людей обманювати й пліткувати, кожного переконувала любити тільки себе самого.

Багато добрих людей у містечку виявилися дуже слабкими й тому піддалися злим чарам підступної чаклунки, дозволили пороку увійти в своє серце. Занесене в душі зло почало гасити промені кохання в серцях людей. Чим більше люди приставали до неправди, тим швидше згасало сяйво їхньої любові – промінчик за промінчиком. Колись добрі, люди містечка перетворювалися на лихих та непривітних, з кожним днем стаючи все більш недовірливими, самозакоханими і відлюдкуватими. Їхня доброта поступово опинилась за ґратами кліток внутрішнього зла. Люди в містечку все частіше сварились між собою. Містечко все більше нагадувало нещасливе поселення злобних людей, налаштованих один проти одного.

Евіл тріумфувала.

Ніхто з мешканців містечка не зміг зупинити злу чаклунку. Добрі люди, на жаль, не завжди бувають стійкими до зла. Слабкі люди можуть стати жертвами обману. Саме тому не всі янголятка виростають у дорослих янголів. І тільки єдиний Андрійко не піддавався злим чарам. Яких тільки зусиль не докладала Евіл, щоб заселити в душу Андрійка зло! Вона знала, що поки хоч одна людина в містечку матиме чисту душу, зло не зможе остаточно перемогти і добро знову рано чи пізно повернеться в душі людей. Тому зла чаклунка підлещувалася до Андрійка, вихваляла його перед іншими, намагаючись перетворити на самозакоханого пихатого егоїста. Але Андрійко розпізнав її злі наміри і не допустив лиха до свого чистого серця. Евіл лихословила на друзів і близьких Андрійка, налаштовуючи його проти них, але він гнав її геть... Сила добра Андрійка була набагато більшою за злу силу чаклунки. Тому Андрійко залишався чистим душею.

Лиха чаклунка витратила всі свої сили зла,
але так і не змогла перемогти добро Андрійка.

Евіл повністю знесилася, зачала і почала сильно хворіти.
Зло завжди хворіє, коли стикається з силою правди. І зрозуміла Евіл,
що не піддасться їй Андрійко і тому не зможе вона остаточно перетворити
всіх людей на лиходіїв. Зла чаклунка змушена була покинути містечко і
більше ніколи не повертатися до нього. Куди вона подівалася – ніхто не
знає. А Андрійко почав відновлювати добро в серцях людей. Він ніс кохання
і турботу. Своєю ангельською силою він підсилював любов у людських
серцях. Серця людей відроджували промінчики кохання і дуже
швидко запалали добром з новою силою. Поселення завдяки
Андрійкові знову перетворилося на благодатне
містечко щасливих і дружніх людей.
Усі мешканці дуже дякували Андрійкові.

А Андрійко подорослішав і став ще сильнішим. Він став настільки сильним, що вже міг захищати від зла не тільки мешканців рідного містечка, а й людей у багатьох інших великих і маленьких містечках Землі. Він став справжнім Земним Янголом, що живуть серед людей. Земних Янголів на нашій планеті небагато, але всі вони дуже сильні, тож завжди боронять добро і захищають нужденних. І тому всі дітки можуть спокійно засинати і знати, що їхній сон не потурбує жодне лихо. Янгол Андрій і його друзі цього ніколи не дозволять. Усі дуже люблять Земних Янголів. Ми любимо тебе, Янголе Андрійку, і ввіряємо тобі наш спокій.

Сергій Криворучко

Янгол Андрійко

Дідусева вечірня казочка

УДК 82-93
ББК 84(4Укр)+74.27+82.3(3)
К82

Художнє видання

Янгол Андрійко
Казка

Криворучко С.В.

К82 Янгол Андрійко. – К., ЛАТ & К, 2018. – 16 с., іл.

Це – третя книга автора в серії казкових видань для дітей дошкільного віку. Автор – киянин, кандидат технічних наук (PhD), доцент (Associate Professor).
Колискова казочка для діточок і тих дорослих, хто їх кохає.

УДК 82-93
ББК 84.4+74.27+82.3(3)

Художні ілюстрації
Світлани Радчук

Дизайнер-верстальник
Софія Жмайло

Технічний редактор
Віктор Бихун

Надруковано в Україні

Підп. до друку 30.12.2017 р.
Видавництво «ЛАТ & К»
вул.Леонтовича, 9, к. 18, м. Київ, 01601
Свідоцтво ДК № 181 від 15.09.2000 р.
e-mail: lk@ukr.net

© С.Криворучко, текст, 2018
© С.Радчук, ілюстрації, 2018
© Видавництво «ЛАТ & К», оформлення, 2018